

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15043/2022
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Петрић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Крагујевца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради доношења решења којим се замењује уговор о откупу стана, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5632/21 од 07.07.2022. године, у седници већа одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 5632/21 од 07.07.2022. године, као недозвољена.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Р1 96/2020 од 05.04.2021. године, исправљеним решењем истог суда Р1 96/2020 од 07.07.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да предлагач има право на откуп стана у власништву противника предлагача ближе описаног у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, утврђена је цена стана на дан 18.01.2021. године као дана вештачења у износу од 10.319,40 евра у динарској противвредности (1.213.123,89 рсд), по средњем курсу Народне банке Србије на дан плаћања и предлагач обавезан да откупну цену стана исплати противнику предлагача са роком отплате од 20 година. Трећим ставом изреке, одређено је да ово решење замењује уговор о откупу стана и да ће послужити као ваљана исправа за упис права својине и других права код надлежних органа, без накнаде салгасности противника предлагача. Четвртим ставом изреке, обавезан је противник предлагача на да име трошкова поступка исплати предлагачу износ од 168.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 5632/21 од 07.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 1. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије. Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС2 број 55/2014), установљено је правобранилаштво као орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе. Послове из надлежности правобранилаштва обавља правобранилац и његови заменици, и то као у Државном правобранилаштву, тако и у правобранилаштвима аутономних покрајина и јединица локалних самоуправа.

Члан 11. став 4. Закона о правобранилаштву прописује да када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат. Како Закон о правобранилаштву цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, а према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, то значи да у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. Све напред наведено о заступању од стране државног правобранилаштва односи се и на правобранилаштво јединице локалне самоуправе, сходно одредби члана 53. став 2. Закона о правобранилаштву.

Сходно наведеном, а имајући у виду да је ревизију изјавило запослено лице у градском правобранилаштву, односно самостални саветник, које није правобранилац нити његов заменик, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом члана 413. ЗПП у вези члана 410 став 2. тачка 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**